

Minnesord över Ingvar Hansson, Gävle

Vår mycket uppskattade spelkamrat Ingvar Hansson i Gävle har lämnat oss nära 90 år gammal. Han sörjs närmast av barnen Carina och Magnus med familjer och av ett stort antal blåsmusiker, såväl civila som militära, samt av åtskilliga blåsmusikälskare.



Ingvar växte upp i Bräkne-Hoby och Karlskrona och kunde då höra Kungl. Flottans musikkår som han tidigt önskade att få spela med i. Han fick provspela och blev som 14-åring genast antagen. Det blev en gedigen utbildning och sedan många spelningar både på land och till sjöss. Den mest minnesvärda spelningen var vid engelska kungens begravning i London 1952, har Ingvar berättat.

Militärledningen i Karlskrona upptäckte snart Ingvars anlag för ordning och reda och han fick en fin administrativ utbildning som gjorde att han vid försvarets neddragningar kunde lämna flottan för civila arbeten. Han slutade sin yrkesbana som administrativ som chef vid Försäkringskassan i Gävle.

Han lämnade flottan men inte musiken och sammantaget musicerade han i 75 år. Hans huvudinstrument var trombon och senare eufonium, vars namn helt enkelt betyder ”välljud”. Eufonium är ett karaktärsinstrument inom militärmusiken.

Otaliga är de större och mindre ensembler som Ingvar spelat med sedan han lämnade Karlskrona; först i Stockholm, där han bodde några år och sedan i Gävletrakten. Här förankrade han sig i Bomhus musikkår, sedermera Hemvärnets musikkår, Gävleborg, som han spelat med i över 50 år. Han har haft många uppdrag i musikkåren och alltid varit dess givna ledare.

Ingvar var i alla år ansvarig för notarkivet som innehåller uppemot 2 000 arrangemang för stor orkester, oktett och sextett. Han var den som visste allt om blåsmusik och som kände dess historia och alla bemärkta personer, såväl levande som döda. Med tiden har han fått alla tillgängliga musikaliska utmärkelser. Även om han var mycket anspråkslös gladdes han åt dem.

Vid konserterna var Ingvar den givna presentatören av såväl marschmusiken som den symfoniska musiken. Han berättade om kompositionernas ursprung och historia på ett sådant sätt att musiken lyfte redan innan den framfördes. Hans beskrivningar gjorde att alla musikanter spelade med extra glöd.

För 23 år sedan var han med och startade föreningen Blåsmusik i Regementsparken som nu fullföljer en tradition från 1909 då Hälsinge Regementes musikkår stod för musiken i den då nyinköpta danspaviljongen, ritad av arkitekten Ferdinand Boberg.

Ingvar blev sekreterare i föreningen och därmed huvudansvarig för hela verksamheten. Han kände redan alla musikledare och byggde upp ett nätverk som gör att vi fortfarande kan arrangera omkring 15 konserter varje sommar. Musikkårerna i södra Norrland står i kö för att spela här.

Som person var Ingvar humoristisk, glad och positiv, lugn och hjälpsam, ordningsam och alltid väl förberedd. Han stöttade nytillkomna musiker och gav de oerfarna råg i ryggen.

Det finns mycket att berätta om Ingvar, men fick han bestämma skulle han säkert säga, anspråkslös som han var: ”Nog pratat om mig! Låt oss spela i stället.”

Vi kommer att sakna honom mycket!

För Föreningen Blåsmusik i Regementsparken och Hemvärnets musikkår Gävleborg

Rurik Löfmark, Tommy Larsson, Sune Vedholm, Ewa Berger, Marta Forsbring, Per Walfridsson och Tommy Johansson